

Závěrečná zpráva z profesní stáže pod programem Leonardo da Vinci

Vysílající univerzita : ČVUT v Praze

Fakulta/obor: Fakulta stavební / Pozemní stavby a architektura

LdV koordinátor institucionální/fakultní: Ing. Jana Dudková

Adresa: Zikova 4, 166 36 Praha 6

Telefon: (+420) 224 353 466 Fax: (+420) 224 311 042 E-mail:

dudkova@vc.cvut.cz

Jméno studenta - stážisty: Eva Procházková

Trvalé bydliště studenta: Slavíkova 20, 13000, Praha 3

Telefon: e-mail: e-lady.bird@email.cz

Financování profesní stáže

Doba trvání stáže od: 7/12/2009 do: 4/06/2010

Délka stáže celkem měsíců: 6

Výše přidělených finančních prostředků na celou délku stáže v EUR:

Grant Leonardo: 1.890 €

Finanční příspěvek hostitelského pracoviště: 3.600 €

Celkem: 5.490 €

z toho na:	- mezinárodní dopravu:	108,84 €
	- pojištění:	11,79 €
	- pobytové náklady:	4 396,80 €
	- jazyková příprava:	850,00 €
Celkem:		5 367,43 €

Hostitelské pracoviště (zaměstnavatel)

Název a adresa: DMV Architecten

Internetová adresa hostitelského pracoviště: www.dmvarchitecten.nl

Sektor činnosti: Architektura

Přibližný počet zaměstnanců: 25

Zpráva ze studijního pobytu

Před odjezdem

Informace o získávání víz (časová náročnost) nebo o jiných formalitách před cestou (výjimka z pracovních povolení atp.) Přihlašovací formality na místě stáže. Doprava: spojení, ceny - zejména porovnání s alternativními možnostmi dopravy na místo stáže. Pojištění: ceny, porovnání alternativ.

Na začátek, abych předešla zmatkům, bych objasnila, že jsem bydlela sice v německém městě Aachen, pracovala jsem ale v nizozemském Kerkrade. Jsou to města ležící na hranicích obou zemí . V Aachen jsem se ubytovala na doporučení svého supervisory. Přímo do Aachen jezdí pravidelné linky Eurolines (1395 Kč), využila jsem jejich služeb

zejména kvůli objemu zavazadel, za docela těžký kufr a krosnu jsem nepatila žádný doplatek. Překvapením bylo, že autobus Eurolines staví na samém okraji Aachen, kde jezdí autobus MHD do centra jednou za půl hodiny a kde bez střechy v dešti a větru čekat není žádná radost. Další možností je využít leteckého spojení společnosti Germanwings z letiště Köln/Bonn (doprava do Kolína jednosměrně kolem 15 €) nebo společnosti Wizzair z holandského Eindhovenu (doprava bez slevy kolem 20 €). K návratu do ČR jsem využila automobil.

Pracovní povolení nutné není, hlášená k pobytu také tentokrát nejsem. Holandské So-fi number (potřebné k odvodu daní) mám z předchozího pobytu v Rotterdamu. Daně platím oproti standardu nízké (cca 10 procent), podle všech informací dostanu peníze zpět po vypnění příslušného formuláře po ukončení stáže (čekám momentálně, až mi formulář dorazí, nyní dostanu peníze pouze za rok 2009, za rok si mohu požádat o zbytek).

Ke zdravotnímu pojištění – odhlásila jsem se z českého zdravotního pojištění u VZP, platím si cestovní pojištění ke kartě ČS (300 Kč ročně, výjezd max. 90 dní, zbytek doplatím, až podle toho, kdy pojedu naposledy do ČR). Zajímavé je pravidlo VZP, že pokud odjíždíte na 3-6 měsíců, musíte dokládat, že jste se přihlásili do systému zdravotního pojištění země, kde přechodně bydlíte. Pokud zůstáváte 6 měsíců a déle, toto potvrzení podle mně (bohužel pouze ústně) podaných informací na třikrát opakovanou otázku nepotřebujete. Rozhodla jsem se původně tomuto tvrzení důvěřovat, nakonec jsem ale požádala pracovní úřad UWV o vystavení formuláře E301, který by měla VZP přijmout jako doklad o placení pojistného mým zaměstnavatelem (který je povinen pojistné odvádět spolu s daní).

Na hostitelském pracovišti

Profesní stáž

Popis přijímající firmy. Orientační pracovní doba a jak proběhlo začlenění do pracovního kolektivu. Uveďte stručně informace o druhu vykonávané práce, o organizaci Vaší činnosti, jak jste uplatnil své teoretické znalosti, jaký přínos měla stáž pro Vaši specializaci - diplomový projekt, doktorskou práci, pro zlepšení jazykových znalostí.

Firma je architektonická kancelář střední velikosti. Normálně má až 35 zaměstnanců, při finanční krizi jich propustili asi třetinu, ale nyní pomalu znovu nabírají. Zabývá se především výstavbou škol a menších urbanistických celků soustředěných zejména kolem školských zařízení. Zaměstnává jak architekty, tak stavaře, statiku a TZB (s výjimkou základního energetického konceptu) obstarávají externí firmy.

Lehce problematické je umístění kanceláře – leží kdesi mezi městy Heerlen a Kerkrade, ale v části, kde jsou hlavně kanceláře, kam všichni jezdí auty, takže například v těsném okolí areálu úplně chybí chodníky. Budovu samotnou si firma vystavěla před pár lety “na míru”, na půl cesty mezi Maastrichtem a Aachen, kde bydleli její zakladatelé. Kancelář je výborně navržena potřebám stavařsko-architektonické firmy, nechybí tu ani velká kantýna (pro občasné párty a večere nebo páteční oběd a pivo po práci) a například ping-

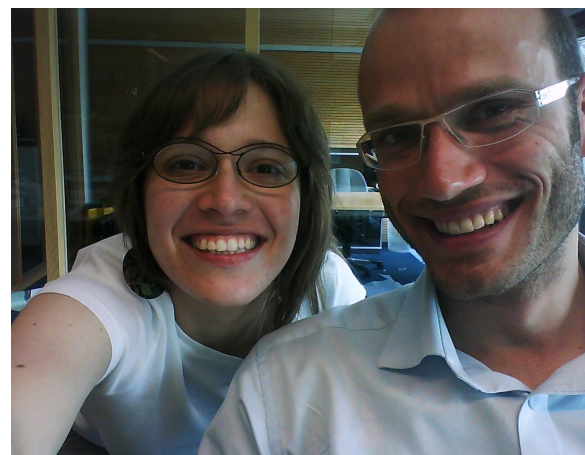
pongový stůl. S propouštěním se původně ideální prostory staly příliš velkými a firma se do budoucna plánuje stěhovat.

Začlenění do pracovního kolektivu proběhlo hladce zejména díky mému supervisorovi – aneb osobě, která víceméně monitoruje, na čem pracuji. Je přátelský a veselý a zjevně ještě nezapomněl na svá studentská léta a cestování po světě. Stejně tak jsou milí kolegové a naprostá většina z nich se mnou bez problémů komunikovala anglicky. Jediným překvapením bylo, že jsem byla jediná “neholanďanka” (až na holandsky mluvící Němku), takže mi ještě unikaly některé debaty a vtipy. Vzala jsem to ale jako motivaci a dobrou příležitost zapracovat na své nizozemštině, zaplatila jsem si intenzivní kurzy a vzala jsem přípravu vzhledem k ceně kurzu hodně vážně (vyměnila jsem i ping-pong v pauze za učení se), takže po čtyřech měsících už jsem zvládla konverzovat na bezna temata. Kurz probíhal třikrát týdně, cena byla 25 € za 1,5 hodiny. Celkově jsme zaplatila 850 €, z toho 150 € jsem dostala jako dodatečný grant od ČVUT.

Pracovní doba byla striktně 8:15 – 17:00, s pauzou na oběd. 12:45 – 13:30.

Něco málo o vlastní práci (detailní zprávu vypracovanou pro Leonardo mohu zaslat na požádání): Skicovala jsem, rýsovala ve 2D i 3D programech (víceméně ve všech fázích projektů, od skic po details), pracovala jsem v dalších grafických programech (AutoCAD, Sketchup, Photoshop Elements, InkScape, Scribus... – freeware programy jsem navrhla ja, ve firmě byl pouze omezený počet licencí a já se chtěla naučit něco nového). Vyráběla jsem prezentace, navrhovala barvy a materiály pro interiéry i několik fasád (komunikovala jsem s dodavateli, objednávala vzorky, porovnávání, sestavovala prezentačních materiálové panely, vyráběla tabulkové přehledy o veškerých použitých materiálech). Modelovala jsem fyzické modely (spíše pracovní-technické, než koncepční, bohužel). Byla jsem několikrát na stavbách, ale pouze jako pozorovatel. Z nekreativní práce to bylo řezání a skládání výkresů a překreslování objektů k rekonstrukci do AutoCADu, ale toho naštěstí bylo pomálu. Lehce jsme se dotkli i urbanismu při řešení obytných a občanských staveb v menších celcích a také jsme navrhovali okolí škol, nejvíc mě bavila hřiště. Na závěr jsme se věnovala průzkumu metod aplikace udržitelného rozvoje pro školské stavby, jela jsem i do Rotterdamu na institut pátrat po zdrojích informací, pak jsem pro konkrétní nápady hledala praktická řešení, dodavatele a reference ve světě a výsledkem výzkumu byly dvě brožury, na které jsem poměrně pyšná a zkusím získané informace v budoucnu použít.

Uplatnila jsem zejména znalosti získané z předchozích stáží, nikoliv tolik teoretické znalosti ze školy. Na projektech kanceláře se mi velmi líbil sociální aspekt výstavby, které se věnovala. Bohužel se mi nelíbil nedostatek kreativity a ochoty k experimentům, jinak bych možná usilovala o to zůstat.

Na stavbě

Modely

Loučení s kolegy

Slavení narozenin v kanceláři po holandsku

Ubytování, stravování

*Druh ubytování, kvalita, způsob zajištění, cena, možnost využít ubytovacího zařízení
hostitelského pracoviště či studentské koleje zprostředkující univerzity, možnosti*

stravování - v závodní kuchyni, v menze.

Sehnat půlroční ubytování v Aachen, pokud nejste student RWTH – místní univerzity – je tak trochu malý horor. Má naivní představa, že vše půjde hladce jako při předchozích pobytech v Holandsku, se opravdu nenaplnila. Nevím, kde přesně byl problém – že zůstávám půl roku, že už nejsem student, že nejsem Němka, nebo že nemluví plynule německy, anebo vše dohromady. Mám pocit, že jsem odpověděla na desítky inzerátů, volala jsem, psala jsem, chodila jsem na interview, ptala jsem se každého, koho jsem potkala, a nakonec jsem se po třinácti dnech nastěhovala, ale to už jsem začínala ztrácet nervy.

Najít si ubytování z Prahy jsem zkoušela, ale moc nadějí jsem tomu nedávala – případný pronajímatel nebo spolubydlící Vás vždy chtějí potkat. Dostala jsem ale aspoň tipy, kde hledat. Moje tipy jsou www.wg-gesucht.de a www.campuslife.de/anzeigen, můžete také zkusit www.kalaydo.de, místní noviny aachener Zeitung, Annonce nebo Erasmus list <http://tutnix.aegge.rwth-aachen.de/mailman/listinfo/erasmus>. Nejlepší objev jsem ale udělala, když jsem se konečně po mnoha doporučeních z řad mých kamarádů přihlásila do projektu couchsurfingu (www.couchsurfing.com).

Nakonec mé začátky vypadaly takto: dva dny jsem strávila v hostelu - <http://www.jugendherberge.de> (cca 27 Euro na noc, daleko od centra, velmi omezená možnost používání internetu, celkem čisté, ale jinak nic moc ubytování) a po dvou dnech mě přijel vyzvednout (!) můj couchsurfing hostitel. U něj jsem strávila 11 dní a potom jsem se konečně nastěhovala do studentského bytu, kde jsem bydlela 4 měsíce (295 euro/měsíc + záloha ve výši jednoho měsíčního nájmu) v pokoji studentky, která byla momentálně v Argentíně a na zbylé 2 jsem se přestěhovala do pokoje, který jeho obyvatelka na tři měsíce opustila kvůli zahraniční stáži (cena 258,40 euro/měsíc). Oba studentské byty ležely nedaleko od centra, v prvním nás bylo 5, ve druhém 4, každý měl svůj pokoj. V prvním bytě byl navíc obývací, kuchyň s jídelnou a dvě koupelny. Pokoj byl nezařízený, musela jsem koupit matraci a zbytek obstarat, kde se dalo. Druhý byt měl společnou poměrně velkou kuchyň s obývacím a halou v jednom a jednu koupelnu a toaletu a pokoj byl plně zařízený, až tak, že jsem mohla mít pohodlně tři hosty. Oboje ubytování bylo naprosto dostačující. Myslím, že pro stážistu pracujícího od rána do večera, je společné bydlení ideální - nemusí složitě hledat cestu k místním, bydlí s nimi, další přicházejí na návštěvu, doma je veselo a samozřejmě se ušetří.

Vařila jsem (občas i spolubydlícím nebo oni mně), v supermarketech (jako u nás – Kaufland, Lidl, Plus...) jsou potraviny cca o třetinu až o polovinu dražší než u nás. Kvalita tak střední, taky zhruba jako u nás, za hranicemi jak v Belgii, tak v Nizozemí je to podle mého názoru výrazně lepší. Obědvala jsem často sendvič – na to už jsem si zvykla při dřívějších pobytech v Holandsku, ale ke konci jsem si čím dál častěji nosila jídlo pro ohřev v mikrovlnce, neb nejím moc maso, nemohla jsem už po pár měsících chleba s (i třeba normálně výborným) sýrem ani cítit. Od pondělí do čtvrtka jsme jedla, co jsem si přinesla z domova, v pátek (nevím proč) si všichni v kanelári objednávali bagety, sendviče nebo saláty s dovážkou (cca 3 eura), tak jsem se taky připojila. V okolí moc stravovacích možností není – McDonald přes ulici, 15 min. chůze pekárna (znovu – jako oběd nabízejí obložené bagety či saláty), 15 min. chůze opačným směrem supermarket. Když nasněží, kancelář je téměř odříznutá od světa. Němci mají blíže k našim stravovacím rituálům, většina známých chodí na polední teplé jídlo do menzy –

nejen studenti. Měsíčně jsem utratila přibližně 400 Eur za stravování.

Volný čas

Využívání/organizování volného času, účast na akcích podnikových či studentských organizací, péče a služby o/pro zaměstnance, přístup do podnikových/universitních zařízení - tělocvičen, knihoven, k internetu atp., sportovní a kulturní příležitosti, tipy na výlety.

Shrnula bych svůj volný čas v Aachen pod tři kategorie: socializace (hospůdky, vaření, koncerty... možnosti kulturního vyžití v Aachen nejsou ale příliš rozmanité, ovšem kdo hledá, najde, a když ne, jsou tu i další města v okolí), cestování (Aachen leží na rozhraní Belgie, Německa a Nizozemí, míst, kam cestovat je nepočítaně, dá se i na kole) a vzdělávání (kurzy Nizozemštiny).

Finance

Problémy se založením účtu, orientační ceny ubytování a stravování v místě stáže, výdaje na místní dopravu, nepředvídané náklady.

Peníze z grantu jsem si nechala poslat na korunový účet u ČS.

Problém byl již tradičně se znovuotevřením bankovního účtu – existuje nové pravidlo, kdy banky mohou zřídit účet pouze osobám hlášeným v Nizozemí (a já bydlela v německém Aachen). Účet v Holandsku je výhodnější a také jsem netratila na přes hraničním převodu, výběry v zemích platících Eurem jsou zdarma. Nakonec pomohl telefonát z HR oddělení našeho ateliéru. Mám účet už u třetí banky v Holandsku a doporučuji ABN Amro z předchozího pobytu, nyní jsem tolik spokojená nebyla (ING), Rabobank je také celkem vstřícná banka, ale vždy záleží, koho potkáte, někdy se vyplatí zkusit i stejnou pobočku dvakrát.

Místní hromadná doprava – autobusová – je drahá, v úplném centru 1 euro (ale projít centrum chůzí napříč trvá 20 minut), pokud překročíte okruh centra, je cena 2,30 Euro. Přes hranice do Kerkrade (Holandsko), kde jsem pracovala, se dostanu za 3 eura (v roce 2010 3,10 €). Permanentka na měsíc by mě vyšla na 70 euro, studenti mají velmi výrazné slevy (cca 200 Euro na semestr včetně vlakové dopravy po regionu). Naštěstí mě často vozil někdo z kolegů autem. Také jsem si pořídila kolo z druhé ruky (70 Euro), jezdit na kole po Aachen není stejně pohodlné jako v Holandsku, ale když si zvyknete, tak to není tak hrozné.

Nepředvídané náklady nenastaly, ale mohu za sebe říct, že jsem párkrát měla hluboko do kapsy.

Rady a tipy pro ostatní studenty - stážisty

S jakými problémy jste se setkal při přípravě cesty a během zahraniční stáže.

Kromě pár výše zmíněných patálií snad jen dlouhá zima mi přivodila lehčí deprese.

Takže nezoufat a třeba to příště zkusit trochu víc na sever, kde mají alespoň delší dny. Osobně si myslím, že absolvovat jakoukoliv stáž je přínosné a vřele to doporučuji.

Po návratu

Ohodnocení profesní stáže domácí univerzitou: je / není? Závěrečné formality a doučtování výdajů – zkušenosti.

Programu Leonardo jsem ze zúčastnila již jako absolventka, takže jsem získala potvrzení o absolvování praxe a profesní certifikát od hostitelské organizace. Se závěrečnými formalitami nebyl problém, jen se vyúčtování protáhlo, protože jsem se do ČR vrátila až o tři týdny později. Také jsem si s pomocí koordinátorky nechala vystavit Europass.